

χρήματα; διατί; ... Θέλεις νὰ σου εἰπῶ τὴν ἀλήθευτα; προσεῖπεν ἐντόνως. Αὐτὰ τὰ χρήματα μου φάνονται ως νὰ τὰ ἐσφετερίσθης! ...

Ο σύζυγος διεμαρτυρήθη.

— Εἴμαι ύπερβολική, ἔστω! τὸ παραδέχομαι! Αλλὰ δὲν εἰμπορῶ νὰ μὴ συλλογισθῶ ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δοποῖα ἐκέρδισες σὺ τὰ ἔχασεν εἰς ἄλλος δοτικές εὐρίσκεται εἰς ἀπελπισίαν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνῷ σὺ χαίρεις! ... Αλλὰ πρὸ πάντων συλλογίσου τὸν υἱόν μας! ... τὸν υἱόν μας, δοτικές παρὰ σου ἔλαβεν ἡώς τώρα παραδείγματα ἀφίλοκερδείας καὶ τιμῆς, καὶ δοτικές πρὸ ὄλιγου σὲ εἶδε νὰ εἰσέλθῃς ἐδῶ περιχαρῆς διότι ἐκέρδισες εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, καὶ ἡκουσε τοὺς ἄλλους ὄλους νὰ σὲ συγχαίρουν διὰ τὴν τύχην σου! Ποίαν ἐντύπωσιν θ' ἀφήσῃ εἰς τὴν ψυχήν του ἡ σκηνὴ αὕτη; Οὕτω λοιπὸν τὸ χειρότερον τῶν ἐλαττωμάτων, ἡ ἀγάπη τοῦ χαρτοπαίγνιον θὰ φυτευθῇ εἰς τὴν καρδίαν του· καὶ ἀπὸ ποιῶν; Απὸ σέλ ναι, ἀπὸ σέ! Πώς θέλεις νὰ τῷ εἴπω καὶ πῶς θέλεις νὰ μὲ πιστεύσῃ ὅτι πρᾶγμα τὸ δοποῖον ἔκαμες σὺ εἶνε κακόν; ... Ω! πῶς τὰς μισῶ τὰς κατηραμένας αὐτὰς σαράντα χιλιάδας δραχμῶν.

Ταῦτα εἰποῦσα ἤγέρθη καὶ ἀνεχώρησεν, οὗτος δὲ τὴν παρηκολούθησεν. Ἔγὼ ἔμεινα τεταραγμένος ἐξ ὅσων ἥκουσα, μετ' ὄλιγον δὲ ἐπέστρεψα εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡσαν ἥδη καὶ οἱ δύο ἐν αὐτῇ. Ό μὲν σύζυγος σύννους καὶ σιγηλός, ἡ δὲ σύζυγος ὥχρά, κύπτουσα ἐπὶ τοῦ ἔργοχείρου της. Ἔφθασαν αἱ ἐσπεριναὶ ἐφημερίδες, πλήρεις τῶν πρώτων εἰδήσεων τοῦ πολέμου, ἀναγράφουσαι νέας στρατολογίας, πατριωτικὰ δάνεια, εἰσφοράς, τὸν σχηματισμὸν φορητῶν νοσοκομείων ἐξ ἔθελοντων ἐπικούρων καὶ πάντα ἐν γένει τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ φρικώδους ἐκείνου πολέμου συμβάντα.

Εἰς τῶν νεωτέρων φίλων μας εἶπεν εἰς τὸν δικηγόρον:

— Τώρα πλέον ὅπου ἐκερδίσατε τὰς σαράντα χιλιάδας ἐλπίζω ὅτι θὰ μᾶς προσφέρετε ἐν λαμπρὸν καὶ πλουσιοπάροχον γεῦμα εἰς τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον.

— Κ' ἔγω ἐλπίζω ὅτι θὰ προσφέρετε ώραια κασμήματα εἰς τὴν σύζυγόν σας, εἶπε νεαρά τις κυρία.

— "Ωχ, πατέρα, εἶπε τὸ παιδίον, πήγαινέ μας; σὲ τὴν Ἐλβετία! ..

Ο δικηγόρος δὲν ἀπήντησε. Τέλος μετὰ βραχεῖαν σιγήν, ἀπήντησε ψυχρῶς:

— "Οχι! ἔκαμα ἄλλην χρήσιν αὐτῶν τῶν χρημάτων.

— Ποίαν χρήσιν;

— Τὰ στέλλω εἰς τὰ φορητὰ νοσοκομεῖα.

Η σύζυγός του ἀνεπήδησε διὰ μιᾶς καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθη. Πάντες ἀπέμειναν ἐκπληκτοί. Τὸ

παιδίον παρετήρει τὸν πατέρα του μὴ ἐννοοῦν.

— Σ' ἐκπλήσσει αὐτὸ ποῦ ἔκαμα; τῷ εἶπεν δὲν πατήρ του, ἄκουσε λοιπὸν νὰ σου τὸ ἐξηγήσω. "Εως τώρα ποτὲ δὲν ἔζωδευσα ἄλλα χρήματα παρὰ ὅσα ἐκέρδισα μὲ τὸν κόπον μου. Ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου χρήματα, είναι χρήματα κερδίζομενα χωρὶς καμμίκν ἀξίαν τοῦ κερδίζοντος καὶ μὲ πολλὴν λύπην τοῦ χάνοντος. Δὲν τὰ θέλω αὐτὰ τὰ χρήματα.

Κυρία τις ἔκυψεν εἰς τὸ οὖς τῆς παρακαθημένης αὐτῇ καὶ τῇ εἶπε:

— Βάζω στοίχημα ὅτι ἡ γυναικά του τὸν παρείνησε νὰ κάμη αὐτὴν τὴν ἀνοησίαν.

Αὐτὴ είνε ἡ διήγησίς μου. Ἀγνοῶ ποίαν ἰδέαν θὰ σχηματίσῃ περὶ τῆς γυναικός ταύτης διαγνώστης, ἀλλ' εἰξεύρω ὅτι ἔγώ θὰ ἥμην λίαν εὐτυχῆς ἔχων μητέρα, θυγατέρα, σύζυγον ἢ ἀδελφήν διμοιάζουσαν πρὸς αὐτήν. . .

(Ern. Legouvé.)

ΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

'Απαίσια πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ τηλέγραφος διεβίβαζεν ἀγγέλματα ἐκ Λονδίνου. 'Ο ἀπειροπληθής ἀερόγος ὅχλος τῆς μεγαλοπόλεως ἐμαίνετο, συνελθὼν δὲ εἰς συλλαλητήρια, ἔξεχύθη ἐπειτα εἰς τὰς ὁδούς, βιοῶν, λιθοβολῶν, διαρπάζων καὶ καταστρέφων πρὸ τῶν ὄμμάτων τῆς ἀνισγύρου ἔξουσίας, φοβερὰ καταλείπων ἔξόπισθεν τῆς διαβάσεως του ἔχην. 'Η κυβέρνησις πτονθεῖσα ἐσπεύσε νὰ λάθη μέτρα καταστοῦς ἀμά καὶ θεραπείας. ἀλλ' οὔτε ἡ καταστολὴ εἶνε εὐχερής ἀνεύ τῆς χρήσεως βιαίων καὶ ἐπικινδύνων μέτρων, οὐδ' ἡ θεραπεία εὐεπίτευκτος ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ ριζικὴ καὶ σαλεύσῃ ἐπομένως ἐκ βάθρων τοὺς ἴσχυόντας κοινωνικούς θεσμούς. Τὸ κοινωνικὸν ζήτημα, διφορεύτατος ἔχθρος τοῦ αἰῶνος, ὑφίσταται διαρκῶς πρὸ πάντων ἐν τῇ ἀγανεῖ μητροπόλει τοῦ ἀπεράντου βρετανικοῦ κράτους, χάρις εἰς τὰς ὑπαρχούσας αὐτόθι ἔξαιρετικὰς συνθήκας τοῦ βίου, χάρις εἰς τὴν κατάφωρον τερατώδη ἀντίθεσιν τοῦ ἀμύθητου μὲν ἀλλ' οὐχὶ μεγάνορος πλούτου τῶν ὄλιγων καὶ τῆς ἐσχάτης πενίας τῶν πολλῶν, ἡ παραμικρὰ δὲ ἀρρομῆ προκαλεῖ ὀξύτατας αὐτοῦ κρίσεις. Φόβος ἄρα ἐστὶ μὴ τὰ πρόσκαιρα μέτρα δὲν ἐπαρκέσωσι, νέα δὲν ὑποτροπὴ συνεπαγάγῃ πολλῷ ὀλεθριώτερα ἀποτελέσματα.

Αἱ στάσεις τοῦ ὅγλου τοῦ Λονδίνου διεκρίθησαν ἀνέκαθεν διὰ τὴν ἀγριότητά των, ὑποσθοηοῦσι δὲ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἔξαπλωσιν αὐτῶν τὰ ἀγγλικὰ ἔθιμα καὶ αὖτοι παραδέξωσι οἱ ἀγγλικοὶ νόμοι. 'Ἐν πρώτωις εἶνε γγωστὸν ὄποις ἀπειρορίστου προστατίας ἀπολαύει ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ καὶ πόσον ὄκνει καὶ

διστάξει ἡ ἔξουσία νὰ καταφύγη εἰς τὴν χρῆσιν τῶν βιαίων μέτρων πρὸς διάλυσιν ταραχωδῶν δημηγύρεων ἀρ' ἐτέρου κατ' ἀρχαιοτάτας διατάξεις ἐν τῷ "Ἄστει, τῇ ἀρχαιοτάτῃ δηλαδὴ πόλει, τῇ καρδίᾳ τῆς παμμεγίστης πρωτευούσης, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ στάθμευσις καὶ ἡ παρουσία στρατιωτικῆς δυνάμεως εἴμι τῇ ἡρήῃ προσκλήσει τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς". "Οὐεν εὐνότον ἀποβάνει ὅτι οἱ ταραχτίαι εὑρίσκουσι καὶρὸν νὰ διενεργήσωσιν ἐν πάσῃ ἀνέσει σχεδὸν καὶ νὰ προπαρασκευάσωσι τὴν στάσιν, νὰ προκαλέσωσι συνάθροισιν, νὰ ἔξερθετωσι τὸ πλῆθος διὰ καταλλήλων ὀγρεύσεων ἀφοῦ δὲ τὸ κίνημα λάθῃ τοιάυτας διαστάσεις, τὰ εὐρίθμα ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ἐπιτυχῶς ἀγωνίζομενα ἐν δυαλαῖς περιστάσεις κατὰ τῶν νυκτοκλεπτῶν καὶ τῶν βαλαντούμων, ἀδυνατοῦσι βεβαίως ν' ἀντιταχθῶσι πρὸς τὸν ἀκράτητον χείμαρρον τοῦ ὥργισμένου πλήθους.

Μιᾶς ιδίως στάσεως φοβερῆς μνημονεύει μετὰ φύκης ἡ ἱστορία γεννημένης περὶ τὸ ἔτος 1775. Ἐβαπτίλευε τότε Γεώργιος ὁ Γ', γνωστὸς διὰ τὴν μακροτάτην αὐτοῦ βασιλείαν, μονάρχης ἀσθενοῦς χαρακτήρος, διστις παθὼν τὰς φρένας διῆγε βίον μονήρη, ἀπρόσιτος ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων του. Οἱ κακοὶ ἦσαν τότε χαλεποί· δεινὴ πενία ἐμάστιζε τὸν λαὸν καὶ ἡ δυσταρέσκεια αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀναλγήτων κυβερνητῶν του δόλονεν ἐκορυφοῦτο. Συνέπεσε τότε θρησκομανῆς τις καὶ παράφορος λόρδος, Γόρδων λεγόμενος, νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἐκινδύνευε τὸ θρήσκευμα τῶν διαμαρτυρομένων ἐνεκα τῶν πρὸς τὸν παπισμὸν τάσεων τῆς αὐλῆς. Ἡρκεσεν ὁ σπινθήρος οὗτος ἵνα μεταδῶσῃ τὸ πῦρ. Ἡ πρώτη ἀφορμὴ ἦτο ὁ θρησκευτικὸς Κῆλος, ἀλλ' ὅπως εἰς τὸ νοσοῦν ἐκ πάσης ἄλλης ἀφορμῆς σῶμα ἀναφαίνεται τὸ παλαιόν του ὄργανικὸν πάθημα, οὕτω καὶ τὸ κίνημα δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἀληθῆ του χαρακτήρα. Τὸ ἐμμανὲς πλῆθος κατέκλυσε τὰς ὁδούς· τὰ ἐργαστήρια διηρπάγησαν καὶ μάλιστα τὰ πνευματοπωλεῖα. Τόση δὲ κατανάλωσις, ἀνέξιδος ἐνοεῖται, πνευματωδῶν ποτῶν ἐγένετο παρὰ τῶν στασιαστῶν, ὥστε πολλοὶ ἔξ αὐτῶν εὑρέθησαν νεκροὶ εἰς τὰς ὁδούς.

"Οπως ἀποκτήσῃ συμμάχους ισχυροὺς καὶ πεπειραμένους εἰς τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς ὁ σχλος διέρρηξε τὰς θύρας τῆς είρκτης Newgate, ἔνθα ἐκρατοῦντο φονεῖς, λησταῖς καὶ ἄλλοι κατάδικοι βαρύποινοι. Τέσσαρες ἄλλαι είρκται τῆς πρωτευούσης ἐκυριεύθησαν ἀλληλοδιαδοχῶς, καὶ οἱ στυγεροὶ αὐτῶν οἰκήτορες ἔζωγκωσαν τὸ ῥεῦμα τῶν ἐπιδρομέων. Αἱ ἀλύσεις τῶν είρκτῶν ἀνεσπάσθησαν καὶ ἐσύρουτο ἐν θριάμβῳ εἰς τὰς ὁδούς ὑπὸ τοῦ πλήθους, δ' ἀπαίσιος αὐτῶν κρότος ἐνέπνεε τρόμον εἰς τοὺς φιλησύχους ἀστούς.

"Η στάσις ἔξηπλώθη τρομακτικῶς ἐν ἀκαρεῖ,

ἐνισχυθέντες δὲ καὶ θρασυνθέντες οἱ στασιασταὶ προσέβαλον τὸ Νομισματοκοπεῖον, τὴν Τράπεζαν, τὸν Ναύσταχμον, ἀπετόληψαν δὲ προσβολὴν καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀνακτόρων. Καὶ τότε ἴσως ὃ ἐν αὐτοῖς ἔγκλειστος μονάρχης ἐν ἀξιοθρηνήτῳ διανοητικῇ καταστάσει διατελῶν, ἀκούων τὰς ἀγριας κραυγὰς καὶ βλέπων τὴν λάμψιν τῶν πυρκαϊῶν, περιέπεσεν εἰς παντελὴ παραφροσύνην.

Καὶ ὅμως ἡ ἔντρομος ἔξουσία ἐδίσταζεν εἰσέτι νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν βίαν! ἀλλὰ μία περίστασις κατενίκησε τοὺς δισταγμούς της. "Οπως ὁ Νέρων ἀλλοτε διενοήθη χάριν θηριώδους διασκεδάσεως ν' ἀπολύσῃ αἴρνης κατὰ τοῦ συνηγμένου πλήθους τὰ ἐν τῷ Κίρκω θηρία, οὕτω καὶ ὁ σκληρὸς τῶν στασιαστῶν σχλος ἐσκέφθη νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ ν' ἀπολύσῃ εἰς τοὺς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης τοὺς καθειργμένους ἐν τῷ Φρενοκομείῳ τῆς Βηθλεέμ τρισχιλίους παραφρονας. Σημειωτέον ὅτι τότε ἀκόμη δὲν εἶχε γεννηθῆ ὁ Πινέλ, ὁ εἰσαγαγὼν τὸ σύστημα τῆς φιλανθρώπου διαίτης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς νοσηλείας τῶν ταλαιπώρων αὐτῶν πλασμάτων, ἀτινα διητῶντο οἰκτρότατα ἐν ῥυπαραῖς τρώγλαις σιδηροδέσμιοι καὶ ἔξηγγριαμένοι. Ὁ ἀποτρόπαιος λοιπὸν σκοπὸς τῶν στασιαστῶν ἦτο νὰ πυρπολήσωσι τὸ Φρενοκομείον, ν' ἀπελευθερώσωσι δὲ καὶ νὰ διασπείρωσιν εἰς τὴν πόλιν τὴν μανιώδη ἐκείνην ἀγέλην.

'Ο φόβος τοῦ φρικαλέου τούτου κινδύνου ἴσχυσε νὰ ἔξεγειρῃ τὴν κυβέρνησιν ἐκ τῆς ἀναλγησίας. Ὁ στρατὸς διετάχθη νὰ ἐκκινήσῃ κατὰ τῶν στασιαστῶν, οἵτινες τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν ἐξετέλουν συνήθως ἐν ὥρᾳ νυκτός. Οἱ ὀλίγοι φανοὶ ἐσθέννυντο, ἀλλὰ τὸ φῶς των ἀντικαθίστατο ὑπὸ τῶν πυρκαϊῶν, ὑπὸ τὴν αἰματηρὸν δὲ αὐτῶν λάμψιν ἐτελοῦντο τὰ φρικώδη τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς διαρραγῆς ὅργια. Ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνη κατὰ τὴν ὁξυτάτην τῆς στάσεως περίοδον ἐπυρπολήθησαν τριάκοντα ἔξ οἰκια.

Συναντηθεὶς μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν ὁ στρατὸς ἡναγκάσθη τάχιστα νὰ ποιήσηται χρῆσιν τῶν ὅπλων. Οἱ στρατιῶται ἀφοῦ ἐπυρπολήσαν φονεύσαντες περὶ τοὺς ἑκατόν, ἐπέπεσον διὰ τῆς λόγχης κατὰ τοῦ πλήθους καὶ φοβερὰ ἐπικοιλούθησε σφραγή. Ἡ μάχη ὅμως ὑπῆρξε πεισματωδῆς· οἱ στασιασταὶ δὲν ἐννόουν νὰ ἐνδώσωσιν εὔχερῶς· πολλοὶ ἔξ αὐτῶν ἔιχον ὀχυρωθῆναι καὶ ἀνθίσταντο λυσσαλέως· διεκρίνοντο ιδίως διὰ τὸ ἀπεγνωμένον θάρρος των οἱ ἔξελθοντες τῶν φυλακῶν κατάδικοι. Πολλοὶ ἀλλοὶ ἔξημψένοι ἐκ τῆς ἀφθονίους πόσεως τῶν διαρραγέντων πνευματωδῶν ποτῶν ἐμάχοντο μετ' ἀνηκούστου τόλμης καὶ θανατηφόρως πληττόμενοι ἔξηκολούθουν ἀκόμη νὰ μάχωνται.

"Ἡ τόσον ἐπίμονος ἀντίστασις ἔξηγγριωσε τοὺς στρατιῶτας καὶ ἡ ἔκδικησίς των ὑπερέβη σχεδόν κατὰ τὴν ὡμότητα καὶ τὴν ἀγριότητα τὸ ἔργον

τῶν στασιαστῶν.¹ Εθανάτων πάντα συλλαμβάνονται καὶ ἡμένον ἀνεύδητος φύλου καὶ ἡλικίας.² Ἐν τινὶ πλατείᾳ τοῦ Λονδίνου ἀπηγγούνοισθησαν δύο παιδία ἀνάπτηρα· τὸ ἐν ἑξ αὐτῶν ἔφερε ἔχονταν κνήμην καὶ τὸ ἔτερον χωλὸν καθ' ὅλοκληραν μόλις ἡδύνατο νὰ βαδίσῃ διὰ βαχτηριῶν.³ Ἀπηγγούνοισθησαν ἐπίσης ἐν παιδίον ἔνδεκα ἑτῶν καὶ τέσσαρες γυναῖκες!⁴ Οἱ πρωτουργός, ἥ μαλλον δύος τὴν ἀφορμὴν τοῦ κινήματος Γόρδων, συλληφθεὶς καθείρθη εἰς τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου. Συνέθη ὅμως καὶ τότε δὲ, τι συμβαίνει συνήθως εἰς παρομοίας περιττάσεις· οἱ κυρίως ὑποκινηταὶ διέφυγον ἐπιτηδείως τὴν τιμωρίαν, ἐπιμωρήθησαν δὲ οἱ ἄστοροι καὶ ἔξαπατηθέντες ὄπαδοι ἵσως δὲ καὶ οἱ ἀθώοι!

Αἱ ύλικαι ζημιαὶ ὑπελογίσθη ὅτι ἀνῆκαν τοῖς ἀνατόντος πεντήκοντα χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν.⁵ Η δὲ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἐέκρινε διὰ ψηφίσματός της ν'⁶ ἀποζημιωθῶσιν οἱ ὑποστάντες ταύτας ιδιωταὶ δαπάναις διεκόρων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς κομητείας Σαουθονόρκ.

Ἐλέχθη ὅτι δὲ ἀνθρωπος εἴνε τὸ ἀνημερώτατον τῶν θηρίων καὶ αἱ κατὰ καιροὺς παραφοραι· τοῦ ὅχλου δυστυχῶς ἐπεκύρωσαν τὸν ἀπακισύδοξον τοῦτον δρισμόν.⁷ Αλλ' ἂς ἐπίσωμεν ὅτι δὲ πολιτισμὸς τοῦ αἰῶνος καὶ τῶν νεωτέρων ἡδῶν ἡ ἔξημέρωσις δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐπαναληφθῶσι σκηναὶ τόσον ἀπάνθρωποι καὶ βδελυκταὶ ἐν ἡμέραις πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναστατώσεως.

X.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΩΙΟΤΑΡΙΧΩΝ

ἐν Μεσολογγίῳ

Σπουδαιοτάτη πασῶν τῶν ἀλιειῶν ἐν τῇ μεγίστῃ λιμνοθαλάσσῃ τοῦ Μεσολογγίου εἴνε ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς 15 Αὔγουστου, ἡμέρας τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου, ἑορτῆς τῆς ἀνυψώσεως τοῦ Σταυροῦ. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, διπερ οἱ ἀλιεῖς ἐξελέξαντο μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων σταθερῶν ἑορτῶν, ἀλιευεται κυρίως τὸ ειδος τῶν ἰχθύων τὸ καλούμενον Κέφαλος ὁ γνήσιος, καὶ Λατινιστὶ Mugil cephalus. Ἐκ τῶν ὀθηκῶν τούτου κατασκευάζεται τὸ φωταρίχον.⁸ Ἐν τῇ λιμνοθαλάσσῃ ὅλη γε εἴνε τὸ εἶδον τῶν ἐνδιαιτωμένων ἰχθύων, ἡ μεγίστη ὅμως πλειονότης αὐτῶν ἀπαρτίζεται ἐξ ἰχθύων τοῦ γένους τῶν κεφάλων, οὗτος ἔξι εἴδη συναντῶνται ἐκεῖ, ἔχοντα ἔκαστον οὐ μόνον ἐξωτερικοὺς χαρακτήρας εὐδιακρίτους ἀλλὰ καὶ θήμη διάφορα, ιδίως δὲ ὁ χρόνος τοῦ τόκου τῶν φῶν δὲν εἴνε τοῖς πᾶσιν ὁ αὐτός.⁹ Οἱ χρόνοι τῆς ἀλιείας, περὶ ἣς δὲ λόγος, εἴνε ίδιως δὲ τοῦ τόκου τοῦ εἴδους Κέφαλος ὁ γνήσιος· τότε πάντες σχεδὸν οἱ ἰχθύες τοῦ εἴδους τούτου

ἀθούμενοι ἐκ τοῦ δρμεμφύτου τῆς διαιωνίσεως τοῦ γένους ἐγκαταλείπουσι τὰ ῥηγὰ τῶν ἀκτῶν ὕδατα καὶ διευθύνονται πρὸς τὸ μέρος τὸ φέρον εἰς τὸ πέλαγος, ἵνα ἐκεῖ τέξωσι, τῶν ἰχθυδίων ἐχόντων ἀνάγκην πρὸς διατήρησιν των ἀφθόνου καὶ καθαροῦ ὕδατος. Τότε ὅμως ἀρχεται καὶ ἡ ἀλιεία ἐξ ἡς ὀλίγιστοι μόνον τῶν ἰχθύων διαφεύγουσι, κατορθοῦντες νὰ περιιωθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος. Καθ' ὅδὸν οἱ ἰχθύς συναντῶσι τετράγωνα, ὃν αἱ πλευραὶ περιβάλλονται ὑπὸ καλαμωτῶν καὶ ἐν οἷς μία μόνον εὑρπται εἰσόδος. Οἱ ἰχθύς διευθυνόμενοι ἀεὶ πρὸς τὸ πέλαγος εἰσέρχονται διὰ τῆς θύρας εἰς τὸ τετράγωνον, ὅποθεν ὅμως σπανίως ἐξέρχονται, διότι οἱ ἀλιεῖς καιροφυλακτοῦντες, ἀναγκαζούσιν αὐτοὺς διὰ θορύβων ἄλλους μὲν νὰ ζητήσωσι δι' ἀλμάτων τὴν φυγὴν καὶ ἐμπέσωσιν εἰς τὰ δριζοντείως καὶ ἄνωθεν τῶν καλαμωτῶν τιθεμένα δίκτυα, ἄλλους δὲ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῶν τετραγώνων προσηραγμένας δέσμας τῶν κλάδων ὃπου, μένουσιν ἀκινητοῦντες, οὕτω δὲ ὁ ἀλιεὺς διὰ τοῦ κάμακος καμακίην καὶ συλλάβῃ τούτους. Κατὰ τὴν ἀλιείνην ταύτην, ἡς τὰ περιγραφέντα καλάμινα ἐργαλεῖα καλοῦνται Τζένια, ἀλίσκονται μόνον αἱ θήλειαι, ὃνομαζόμεναι Μπάφες, τῶν ἀρρένων, φερόντων τὸ σηματικό Στειράδια, ἀφιεμένων ἐλευθέρων. Μεγίστη δὲ εἴνε ἡ ἐπιτηδείοτης τῶν καμακιστῶν κατορθοῦντων νὰ πλήττωσι τοὺς ἰχθύς πάντας κατὰ τὴν κεφαλήν, καὶ οὕτω μὴ κατατεσχίζωσι διὰ τῶν ἀγκίστρων τοῦ κάμακος τὴν λεπτὴν τῶν φοθηκῶν μεμβράνην τὴν ἐνέχουσεν τὰ φά. Τὸ φωτάριχον οὐδὲν ἄλλο εἴνε ἡ αἱ φωτῆκαι τῶν ἰχθύων καταστάσαι γόνιμοι πλήρεις φῶν ἐτοίμων εἰς τόκον. Μετὰ τὴν ἔξαγωγὴν τοῦ ἰχθύος ἐκ τοῦ ὕδατος, ἐνῷ ἀκόμη οὕτος σπαίρει σχίζουσι τὴν κοιλίαν του καὶ ἔξαγουσιν ἀκεραίας καὶ διοκλήρους τὰς φωτήκας, προσέχοντες ἵνα μὴ τὴν ἐλαχίστην ἐπιφέρωσιν ἀμυχὴν ἐπὶ τῆς μεμβράνης. Τὰς φωτήκας θέτουσι μετὰ τοῦτο ἐπὶ τέσσαρας ὥρας ἐν τῷ ἀλατι, κατόπιν τὰς πλύνουσι καλῶς, καὶ ἀφοῦ τὰς πιέσωσι μεταξὺ δύο σανίδων, ὅπως λάβωσι τὸ σχῆμα ὅπερ συνήθως ἔχουσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἐκβέτουσιν εἰς τὸν ηλιον ἐπὶ 4—8 ἡμέρας.¹⁰ Οταν ἀποζηρανθῶσι πωλοῦνται ἀμέσως, ὅπως δὲ ἐπὶ μακρὸν τὰς διατηρήσωσιν ἐμβάπτουσιν ἐντὸς κιτρίνου κηροῦ τετηγμένου ἐπὶ στιγμήν, καὶ οὕτω περιβάλλονται ὑπὸ ἔξωτερικοῦ λεπτοῦ στρώματος ἐμποδίζοντος τὴν γένεσιν εύρωστος.

Εἰς πώλησιν προσφέρονται δύο ποιότητες φωταρίχων κεφάλων, ἔξι ὥν ἡ μία εὐθηνοτέρα. Πολλάκις οἱ ἀλιεῖς ἀντὶ ν' ἀφιεμένωσι μόνας τὰς φωτήκας, ἔξαγουσι ταύτας μετὰ τεμαχίου σαρκὸς τοῦ ἰχθύος ἐφ' οὐ αὖται εἴνε προσκεκολημέναι· οὕτως εἰς τὸν ἀγοραστὴν σὺν τῷ φωταρίχῳ πωλεῖται καὶ τεμάχιον σαρκὸς παντελῶς ἀχρηστον.